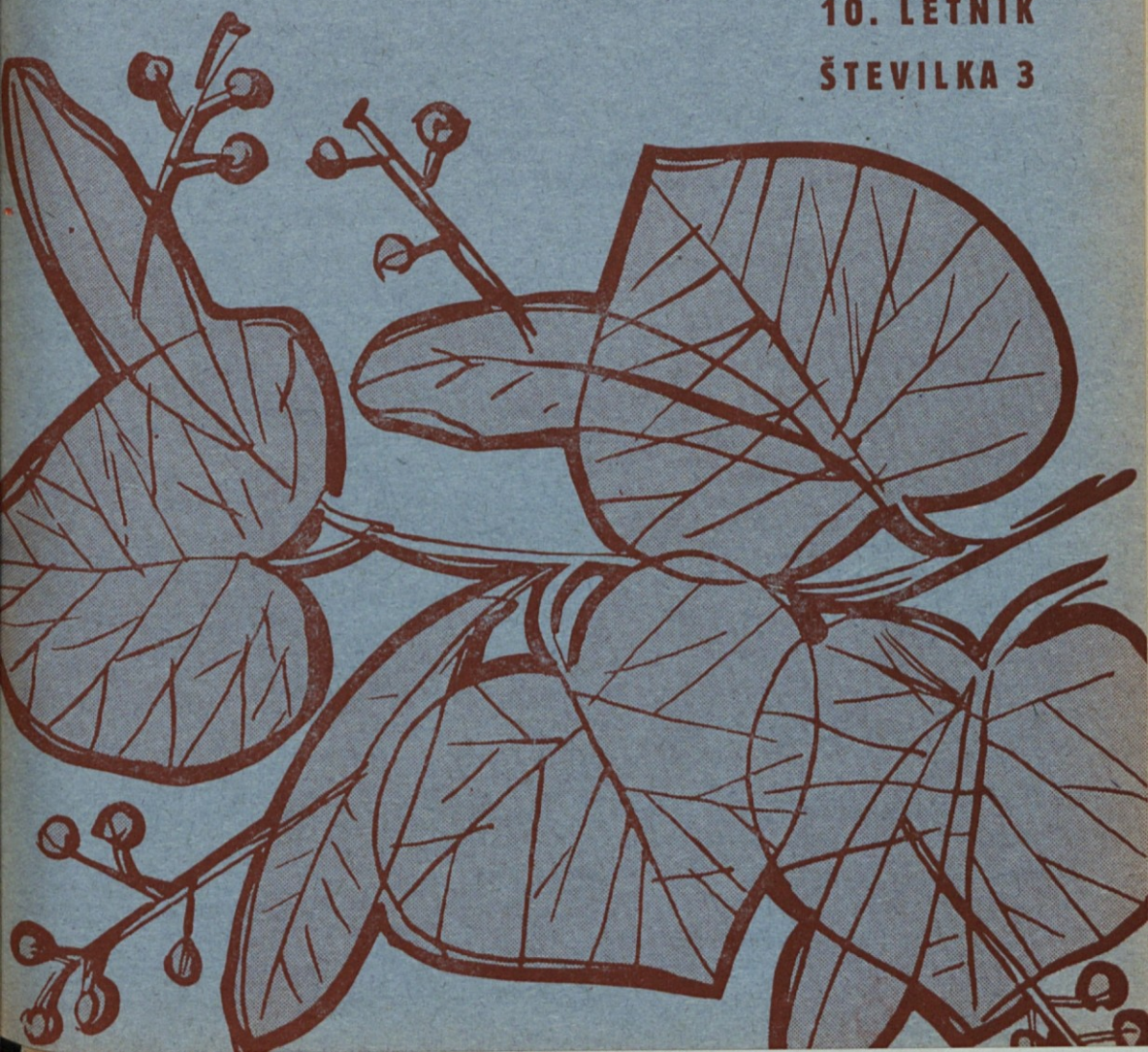

NAŠALUČ

10. LETNIK

ŠTEVILKA 3

Listi na ovitku

»Urednik! Pozabili ste napisati, kaj pomenijo tisti listi na ovitku,« nam piše rojak iz Francije. Nekateri res ugibajo, kakšna roža je to. Kot se sliši, so bili mnogi bralci veseli nad takim modernim ovitkom. Risbo nam je poslal rojak iz Nemčije in se mu pristrčno zanjo zahvaljujemo. Seveda, vsak ima svoj okus in drugi bi si želeli drugačne naslovne podobe.

Kakšna je ta »roža«, povemo danes vsem, ki tega še niso uganili, risba predstavlja lipov cvet in lipov list. Neki naš vneti sotrudnik, ki se rad v pismih ponorčuje, je risbo takole pohvalil: »Za leščerbo, ki jo letos okusno krasí lipovina, zdaj pobiram. Ko bo vigred, bom skočil še na levo in desno, gor in dol, ter zbral še nove ude in jih preprčal, da ni varno v temi hoditi...«

Lipa je slovensko narodno drevo. Simbolično predstavlja slovenski rod, ki se stoletja in stoletja rad zbira v senci lipovega drevesa in ga mami vonj lipovega cvetja in ga ob prehladih zdravi moč lipovega čaja.

Našim Jožetom in Jožicam

*ob prazniku sv. Jožefa
želimo vse najboljše!*

VISOKOŠOLSKI ZBORNIK 1960

V Münchenu je izšel pred meseci tretji slovenski visokošolski zbornik, sicer le razmnožen, a zanimiv in ga Slovenec na tujem z veseljem prebere. Ker ga večina naših izseljencev ne bo dobila v roke, bomo iz njega nekaj prispevkov ponatisnili. Pri sestavi zbornika je sodelovalo več naših študentov; pred vsem se iz njega odražata imeni Branimir Pistivšek in Edi Gobec.

Bralec »Naše luči« se razveseli ob Pistivškovi pesmi »Na mostu«, ki je na prvem mestu v Zborniku. Pesnik gleda na visokem mostu vlake, ki drviijo pod njim v svet, in velemesto, kjer trepeče in se leskeče tisoč malih in velikih luči. Nato pravi:

Tam, kjer je luč, četudi
drobna luč,
je mir, zadovoljstvo doma,
tam se vse gube na licih
sprostijo,
nove nade in novi
načrti rodijo.

Sedaj šele vem, čemu na
teh očeh,
iščem zastoj radost in
smeh,
čemu so neprijazne in
mrke,
nezaupne in v tla uprte.

Sedaj bom vzel v roke tisoč sveč,
in jih bom med brate raznosil,
po vsej zemlji,
od Blatnega jezera do Visokih Tur
in do jadranskih obal
jih bom raztrosil.

In še dlje,
razdal in prižgal bom prav vse,
da se povsod ogreje,
vzradosti in nasmeje
sleherno slovensko srce.

Lepo je povedal g. Pistivšek in to pesem je primerna za deklamacijo na naših prireditvah. Z njo lahko letos slavimo 10-letnico izhajanja našega izseljenskega lista. Rojaki, združimo svoje moči in vsak naj nekaj stori, da bo »Naša luč« svetila povsod, kjer je naš rod po svetu, »da se povsod ogreje, vzradosti in nasmeje slovensko srce«!

MAREC 1961

Dokaz resnične ljubezni

Sredi posta smo.

V tej dobi nas Cerkev želi pripraviti na praznovanje velikonočne skrivnosti. Ob koncu 40 postnih dni se spominjamo trpljenja in smrti Jezusove in slavimo Njegovo vstajenje.

Velika noč je Jezusovo zmagovalstvo nad grobom, Njegov prehod iz smrti v življenje ter razlog in jamstvo našega lastnega prehoda iz duhovne smrti v nadnaravno življenje.

Da bi srca odprla milosti velikonočne skrivnosti, nam Cerkev skozi ves postni čas ponavlja, da NI RESNIČNO KRŠČANSKEGA ŽIVLJENJA BREZ ODPOVEDI IN TRPLJENJA. Z bogoslužnim besedilom in s spokorniškimi dejanji nas Cerkev navaja na duha odpovedi.

O tem duhu odpovedi in žrtve želimo napisati nekaj misli.

+

Duh žrtve je razpoloženje, ki nas navaja, da sprejemo odpovedi, pritrgavanja in napore, ki jih od nas zahteva pristna ljubezen do Boga in do bližnjega.

To razpoloženje je istočasno pogoj in posledica nadnaravne ljubezni. Brez njega ni resnično krščanskega življenja.

Kristjan namreč ve, da je njegovo bivanje na zemlji le začasno. Na poti je proti večni domovini. Zemeljsko življenje nam je tedaj neke vrste romanje, katerega pot je začrtal naš Odrašenik Gospod Jezus. Ta pot je pot velike zapovedi evangelija: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in vso dušo in vsem mišljenjem. Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe« (Mt 22, 37-39).

Ta dvojna zapoved vsebuje vso postavbo. Kdor jo vrši, si zagotovi življenje: »To izvršuj in boš živel« (Lk 10, 28).

Tako uči »Tisti, ki ima besede večnega življenja« (Jan 6, 68); Tisti, ki je »pot, resnica in življenje« (Jan 14, 6).

+

Toda omenjena pot zahteva od nas mnogo odpovedi in žrtev. Ljubiti Boga z vsemi silami kot najvišjo Dobrino predpostavlja namreč odločitev, ki daje našemu življenju čisto novo vsebino. Ljubiti Boga pomeni verovati v Njegovo besedo, sprejeti obstoj nadnaravnega sveta in zavreči vse, kar mu nasprotuje. Ljubezen do Boga nas naganja v borbo proti oviram, ki se stavljajo med Njega in nas.

Te ovire so na žalost zelo stvarne in številne. So v nas in okoli nas. Naša narava je ranjena po grehu in oslajena. Izvirni greh jo je spravil iz ravnotežja in jo zaznamoval s pečatom poželjivosti. V nas tiče nagnjenja k slabemu, nižja teženja, ki nam hočejo vladati, in strasti, ki nas porivajo v neumerjenost. Hudič in svet vso to neuravnoteženost izkoriščata proti nam.

Dobremu

se je škoda zameriti,
a zločestemu
se ne sme

✱

Topla beseda

Dva prijatelja sta si ogledovala dragulje. Prodajalec jima je razkazoval dragocene kamne, ki jih je imel v zalogi. Eden od njiju vidi kamen, ki ni imel nobenega sijaja, in pravi: »Ta biser pa res ni nič posebnega. Skoraj navaden kamen...« Prodajalec ga vzame v roko in stisne s pestjo. Čez nekaj trenutkov odpre pest in pokaže biser. Čudovito se je blestil v vseh mogočih barvah.

»Kako je to mogoče?« se čudita kupovalca.

»To je opal, kamen, ki mu pravijo, da potrebuje simpatij. Treba je tople roke, da se pokaže njegov sijaj,« razloži draguljar.

Na svetu je podobno veliko ljudi, ki so osamljeni in ki potrebujejo simpatij, tople besede, sočutnega pogleda in pomoči, šele tedaj se jim lice razjasni in srce odpre in spoznamo, da tudi ti reveži nekaj pomenijo za življenje.

Vidne stvari in dobrine, ki so nam blizu, privlačijo našo pozornost in se polasčajo našega srca. Človek se mora stalno boriti, ako noče, da bi zlo preplavilo dušo. Tu ni počitka. Tu gre za velike reči. Dušo osvobajamo s tem, da vzdržujemo v njej ravnotežje njenih zmožnosti in trgamo verige, včasih zlate verige, ki nas preveč vežejo na zemeljske dobrine in hromijo naš polet k Bogu.

Ne manjka tedaj priložnosti za odpovedi, mrtvičenje in žrtve, o katerih tako jasno govori evangelij.

+

Jezus, ki nam je prinesel veselo oznanilo o našem božjem zvanju, je često ponavljal, da je na Njegovi poti treba doprinaršati težke in številne žrtve. Treba se je odpovedati manj važnim dobrinam v korist važnejšim, časnim zaradi večnih. Jezus zahteva, da se odpovemo zemeljskim dobrinam, v kolikor te usužnjujejo naše srce. »Ne morete služiti Bogu in denarju« (Mt 6, 25). Gospod nam nalaga, da se odrečemo neurejeni samoljubnosti: »Če hoče kdo priti za menoj, naj se odpove samemu sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj« (Mt 16, 24-25).

Naše življenje naj sledi zgledu Njegovega življenja. Rodil se je v siromaštvu jasic. Umrl je na križu. Med jaslami in križem pa je dobrih trideset let življenja skromnosti, delavnosti in žrtev.

Čemu vse to?

Gospod je bil resnični umetnik življenja. On je najbolj jasno videl, kaj je v človekovem življenju važno in kaj ni važno. Zato ni bil prav nič v zadregi, ko so se njegovi učenci čudili in ugovarjali ob napovedi, da ga v Jeruzalemu čakata trpljenje in smrt. Mirno je odgovoril: »Kdor hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil. Kdor pa svoje življenje zaradi mene izgubi, ga bo našel. Kaj namreč človeku pomaga, če si ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi?« (Mt 16, 25-26).

+

Zgubiti življenje za Jezusa, kar pomeni odpovedati in žrtvovati se, se v vsakdanjem življenju izraža na najrazličnejše načine. Jezus na več mestih govori o tem. So pogledi, ki jih človek mora krotiti (Mt 5, 28); so požljivosti, ki jih je treba zavračati; priložnosti za greh, ki se jih je treba ogibati (Lk 9, 43-49); žalitve in jeze, ki jih je treba brzdati. Treba je držati na vaje napuh, samoljubje, biti krotak, miroljuben in odpuščati žalitve. Treba se je odreči v korist bratu, ki je v stiski.

Le berimo evangelij, pa se bomo čudili, koliko odpovedi in žrtev nam nalaga.

Seveda, ne vsem enako!

Od nekaterih duš Bog pričakuje več, od drugih manj. Toda od vsakega zahteva pogumen in velikodušen napor, katerega brez DUHA ŽRTEV ni mogoče izvršiti. »Nebeško kraljestvo trpi silo in silni ga otmejo« (Mt 11, 12), je rekel Jezus Kristus.

Prijazna roka

V nekem velikem obmorskem mestu je bilo v zapadni Evropi. Ceste so bolj ozke ponekod in stari tramvaj se kaj s težavo preriva sredi vedno večjega avtomobilskega prometa. Vozač mora neprestano paziti. Majhna nepazljivost zadostuje, da pride do nesreče. Poglejmo primer!

Na neki ulici stoji sredi ceste stara žena. Po levi in desni vozijo avtomobili, z obeh strani letijo opazke na njo. Ne upa se umakniti s srede ne na levo ne na desno. In glej, zdaj prihaja še tramvaj. Naravnost prednjo. Kam se umakniti? Od strahu se ne more ganiti. Tramvaj se ustavi tik pred njo. Zdaj jo bodo šle zmerjali! Toda ne. Vozač stopi s tramvaja, ji ponudi roko in jo popelje z roko v roki na levi pločnik. Avtomobili se morajo seveda ustaviti. Žena se zahvali vozaču in ga poprosi za njegov naslov ter nato izgine v množici. Vozač se povzpne na tramvaj in ga vozi naprej, srečen da je mogel napraviti dobro delo. Potniki v tramvaju se jezijo nad zamudo in delajo opazke nad staro babo, ki naj bi raje ostala doma kot pa hodila na cesto.

Nekega jutra pozneje se vozač začudi, ko mu prinese poštar pismo od nekoga iz Amerike. Odpre ga in vidi, da mu piše tista stara žena, ki ji je pomagal preko ceste. Vabi ga, naj jo pride obiskat in pravi, da bo plačala vse stroške, da bo lahko preživel mesec dni počitnic v novem svetu, ker je bil tako dober, da je imel sočutje s staro ženo, ki si ni vedela kako pomagati sredi avtomobilske-

ga prometa na ozkih evropskih ulicah...

Že ljudje znajo večkrat pokazati svojo hvaležnost. Kaj bi se potem čudili, če nam Bog obljublja srečo v večnosti!

DOBIL JE IN DAL

V Londonu je umrl Mihael Rogers, ki je pred dvema letoma zadel v loteriji glavni dobiček. Po smrti pa se je izkazalo, da nima niti toliko denarja, da bi bilo mogoče plačati pogreb. Pa se ljudje niso dolgo čudili. Pri pogrebu je namreč župnik povedal, da je bil Rogers dober katoličan in je ves dobiček podaril v dobrodelne namene.

Ivan Pregelj:

Prošnja k Žalostni Materi božji

Odpusti jim, ko po temah blodeči hirajo.

V obraze riše kes jim bol,
ko k Tebi se ozirajo
in vračajo iz potov zlih
in hočejo po luč, po dan...
Izprosi milosti jim Ti
zbog Njega bóli, Njega ran.

Krščansko življenje je torej zares prava borba. To je bridko skušal tudi apostol Pavel, ki je prve kristjane spodbujal k pogumnim in vztrajnim naporom. »Vsak pa, kateri tekmuje, se vzdržuje vsega: oni, da prejmejo minljiv venec, mi pa neminljivega« (Kor 9, 25).

A ne čudimo se! Saj je povsod tako, da uspeh zahteva žrtev in naporov. Človek ne postane prvak v športu brez mučnega vežbanja in strogega režima v prehrani, ne umetnik brez vztrajnega dela in ne resničen kristjan brez bolečih odpovedi in žrtev.

+

Toda duh žrtev, ki je nujno potreben v krščanskem življenju, ni namen samemu sebi.

KRŠČANSTVO NI VERA SMRTI, MARVEČ VERA ŽIVLJENJA IN LJUBEZNI.

Odpovedi in žrtve so v krščanstvu samo SREDSTVA, ki človeka osvobajajo in prečiščujejo ter ga tako vodijo k resnični ljubezni do Boga in bližnjega.

Kristjan se ne odreka vsemu. Ne prezira življenja, veselja in sveta. TODA ODBIRA BISTVENO. Trudi se sebe in svet naravnnavati na Boga. Z božjo pomočjo oblikuje v sebi tisto »dobro voljo«, kateri je Gospod obljubil MIR, in doživlja, kako resnična je Jezusova beseda, ki obljublja stokratno nagrado za vse, kar kdo zapusti zaradi Njega.

+

Z odstranitvijo odvečne zemlje in peska pripravlja podjetnik temelje novi stavbi. S kesanjem in oblikovanjem kamna kipar ostvarja umetnino. Sadjar mora drevo smotrno obrezati, ako hoče, da bo rodilo lepe sadove. Isto je glede

S križa sneti
Zveličar

življenja duše: brez duha žrtev in odpovedi ni solidnih temeljev, ne lepote in ne sadov.

+

Tako je žrtev tesno povezana s plodnostjo življenja. »Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane samo; če pa umrje, obrodi obilo sadu« (Jan 12, 24).

Žrtev je tesno vezana na ljubezen. Je njen pogoj.

Tisti, ki ne privoli v žrtev, ne ljubi, temveč išče samega sebe.

Žrtev je priča in dokaz resnične ljubezni.

Smisel za žrtve omogoča, poganja in očituje v nas z božjo pomočjo tisto ljubezen, v kateri je Jezus izrazil... vso postavo.

V-ko.

JUNAŠTVO

Po svetu opazimo marsikaj zanimivega. Razni narodi se na primer na različne načine hvalijo in si vsak po svoje dajejo pogum.

Neki rojak sporoča, da je videl na obmejnem brazilskem pokopališču velik nagrobni spomenik z naslednjim napisom: »Tu počiva 10 junaških Brazilcev, ki jih je ustrelil en bojazljivi Argentinec.«

Rudar Andrej

V Visokoškem zborniku 1960. je daljši spis s tem naslovom izpod peresa Edija Gobca s podnaslovom: »Ta spis posvečamo zavednim slovenskim izseljenskim rudarjem«. Nekaj potez slovenskega rudarja v Ameriki, ki je legel v grob, iz tega spisa objavljamo v »Naši luči« v počastitev vseh naših izseljenskih delavcev in delavk za narodno in versko stvar!

»Spet je na hčerkinem vrtu vzbrstelo cvetje, ki ga je Andrej tako ljubil. Spet so v pomladnem veselju zapeli ptički. Počasi je lezel blede in sključen Andrej na vrt. Potem pa nekega dne tudi na vrt ni več mogel. Omahnil je in nič več ni mogel vstati. Nazadnje so ga odpeljali v bolnico. Andrej je zdaj vedel, da je angel smrti že zelo blizu. Prišel je Veliki petek, prišla Velika noč. Oh, kolikokrat je Andrej vabil k vstajenju! Zdaj pa bled in izčrpan leži na mrtvaški postelji. Zdaj se poslavlja od svojih dobrih otrok in prijateljev. In venomer naroča: »Pazite, da se moji spisi ne izgube! Izročite jih, kot sem Vas prosil.« Spisi so ga najbolj skrbeli. Želel jih je zapustiti svojim slovenskim bratom kot dokaz, da je Slovence ljubil in jih tudi v smrti še ljubi...

Pred 30 leti se je naselil v Johnstownu, Ba. Prišel je iz Loža pri Cerknici kot pristen, krepak kmečki fant z žuljavo roko, z veselimi slovenskim poštenjem, pa s še večjo slovensko vero, tisto in tako, ki je

tako izrazito dičila naše stare slovenske očance in slovensko ženstvo po vsej Sloveniji stoletja nazaj.

V Ameriki se je zaril živ v zemljo kot rudar in si s težkim krampom globoko pod zemljo z žuljavo roko kopal svoje življenje kakor velik del slovenskih izseljenskih trpinov. Nekaj let je ostal sam, pridno varčeval in si dajal na stran, da bo imel kaj v rokah, ko si bo začel plesti svoje gnezdo, svoje domače ognjišče. Iztaknil je tam v New Yorku rožico, katero je vzljubil; jo utrgal zase, se z njo povezal z vezni svetega zakona in jo pripeljal v svoje gnezdo na Coopersdal v Johnstownu. In tako je nastala družina rojaka Andreja Tomca. Lepo in mirno sta živela svoje družinsko življenje, saj sta si bila duhovno tako sorodna. On je pisal članke, ona je zlagala mične pesmice. Družina je naraščala in narašla na sedem otročičev, lepih in zdravih, kakor je bila mati Nežika Lužar.

Pa je Nežika zbolela in odšla k Bogu pred časom, predno bi otroci mogli biti brez materinega skrbnega očesa, brez materine ljubezni in materine roke. Vendar je Bog gospodar življenja in tudi družinskih mater. On je že vedel, kaj je najbolj prav tudi za Tomčevo družino, četudi so se srca trgala v veliki bolečini, ko je legla mati v hladni grob k večnemu počitku. Njena plemenita duša je gotovo odšla k Bogu, kjer lahko sedaj še več stori za njo,

za svoje sirote, ker je tako blizu Boga, ki je tako dober do tistih, ki so dobri do nje-ga in ki je tudi vsemogočen. To je v krat-kem dolga zgodba življenja po vsej Ameri-ki poznanege člankarja Mr. Andreja Tomca...

»Kako osramoti« — pripoveduje p. Za-krajšek o njem — »Andrej marsikaterega iz-obraženca! Njegovi spisi so bili spisani po težkem delu v rudniku, ko je prišel domov izmučen in izgaran, ko je pustil zadnjo svo-jo srago v rudniku!« Naš narod bo pono-sen, da je imel v težkih časih tudi take sicer preproste, vendar po duhu in srcu velike moze. Ta primer kaže, kako bogata je slovenska duša! Koliko bogastva je v njej skritega, koliko skritih biserov ima slovenski narod v sebi, zato pa kako je vre-den drugačne prihodnosti, kakor je bila njegova preteklost... Škoda samo to, da tak človek ni bil tako srečen, da bi bil našel očeta, ki bi ga bil poslal v šole, mu dal izobrazbo, da bi bil na še bolj odličen način dal bogastvo svoje duše svojemu na-rodu na razpolago s svojimi velikimi mi-slimi...«

»Že kot mlad fant se Andrej ni zado-voljil s tem, kar velevala mu stan, ampak se je zavedal, da »kar more, to mož je sto-riti dolžan.« Njegova rojakinja iz iste vasi, ki je bila takrat znana kot Šemkova Ančka s Podloža, pripoveduje, kako je Andrej v domači vasi ustanovil bralni krožek... Prihajali so sosedje in sosede, prihajali mla-di in stari, pa skupaj po domače kramljali, čitali in peli... Ko so se kmetje in kočar-ji razšli in je bil spet sam, so mu rojili po mladi glavi vsi mogoči načrti. Kaj vse bi on storil za te ljudi in za svojo ljubo domačo vas, ko bi imel denar!

»Amerika!« se je spomnil razgovora med očanci na vasi. »Tam se da dosti zaslu-žiti in dosti prihraniti.« Skoraj ustrašil se je te misli. Amerika je vendar tako daleč od prelepe Slovenije. A misel se je zopet prikradla nazaj. »Kaj pa zato, če je daleč! Poglej, koliko se lahko naučiš, če greš z odprtimi očmi tako daleč po svetu. In nekoč se boš vrnil in imel znanje in denar in z vsem tem boš potem pomagal vasi in še preko mej svoje vasi!«

Andrej je sklenil, da odide v Ameriko in si tam priigara denar za izvedbo svojih na-

Ribnica na Dolenjskem je znamenita po suhi robi in raznih zgodbah. Zdaj bo pa postala znamenita tudi po novem zvoniku. Med vojno je cerkev po-gorela in bila poškodovana. Ostrežje so kmalu po-pravili, za stolpe pa so se obrnili na rajnega arhi-tekta Plečnika. Ta je preštudiral vso stavbo in mojstrsko naredil načrt za nove vrhove stolpov.

Na sliki so novi »vršaci« iz betona. Zgledajo res nekaj posebnega. Ko bodo povsem izdelani in bo osrednji stolpič vsak dan razsvetljen, bodo no-vi vrhovi stolpov ponos ribniških župljanov in za-nimivost vse ribniške doline, saj bo hiša božja tudi ponoči vidna daleč naokoli.

črtov. Skušal je ob slovesu že misliti na ve-seli povratek, a srce se ni pustilo premo-titi. Slovo od domače vasi in hišice oče-tove je bilo vseeno tako neizmerno težko. »Moj Bog, koliko sem pretrpel ob slovesu,« je zapisal pozneje v svojih spominih. Potem je prebrodil veliko lužo in s hladnimi ro-kami ga je objela Amerika. Zaril se je ka-kor krt pod zemljo in kot toliko drugih je tudi on ostal v novem svetu in se ni vrnil več. Toda Andrej je šel skozi svet z odprtimi očmi in odprtim srcem.

(Prihodnjič dalje)

Od mamona obsedeni

Neki zdravnik pripoveduje, kako je bogatega tovarnarja opozoril na bližnjo smrt. Ta pa je zagrabil svoje hranilne knjižice in čke ter začel vpiti: »Smrt, vzemi, kolikor hočeš, samo mene pusti tukaj!« Smrt pa ni vzela ničesar, ampak mu je denar izbila iz rok, njegovo dušo pa odpeljala pred večnega sodnika.

Neki duhovnik pripoveduje, da je pred smrtjo obiskal trgovca, ki je veljal za zelo skopnega. Duhovnik je z grozo opazil, kako je po postelji razložil bančne knjižice, denar in vrednostne papirje, kakor da bi si vse to pripravil, da vzame s seboj v večnost.

Isti duhovnik pripoveduje o bogati ženi, pri katere smrti je bil navzočen, kako se je tik pred smrtjo še enkrat s poslednjimi močmi dvignila v postelji in dejala: »Odprite mi zgornji predal v omari, da še enkrat vidim svoje hranilne knjižice!« Bilo jih je nič manj nego štiri in petdeset. Za trenutek je z očmi obstala na njih, nato je mrtva omahnila nazaj na posteljo.

Usmiljenja vredni so ti ljudje. Hudič, ki mu je ime »mamon«, jim že v življenju ni dal miru in pokoja, končno pa pride smrt in jim izviye iz rok zadnjo paro.

Nič na boljšem niso tisti, ki vse življenje plešejo le okrog zlatega teleta in zato nimajo časa ne za Boga, ne za cerkev, ne za molitev, ne za službo božjo in svete zakramente. Žalostno bodo te žrtve mamona nekoč stale praznih rok pred vrati večnosti.

Iz slovenskih krajev

Časopisi so se podražili za 100 odstotkov in stanejo sedaj 20 dinarjev izvod. — V Hočah pri Mariboru so odprli novo šolsko poslopje, ki so ga začeli graditi pred dve-ma letoma. — Tudi v Sladkem vrhu pri Šentilju imajo novo šolo. — Na Pobrežju v Mariboru je začela obratovati nova velika mlekarna, ki more preskrbovati ljudi s 30 tisoč litrov mleka dnevno.

V Celju so nadomestili staro telefonsko centralo z novo, modernjšo. — V Sloveniji je bilo ob začetku tega leta toliko radioaparatorov, da ga ima že vsak šesti prebivalec. Televizorjev pa je še bolj malo! —

V Sloveniji so zdaj kar 4 podjetja, ki izdelujejo filme: Triglav-film, Viba-film, Zavid za šolski in poučni film in Film-servis.

V Izraelu se pripravljajo na sodbo znane Nemca Eichmanna, ki je med zadnjo vojno vodil uničevanje Židov. Tudi jugoslovanska vlada je poslala izraelskim oblastem dokumente, iz katerih sledi, da je ta človek odgovoren tudi za to, da so med vojno deportirali 14.000 štajerskih Slovencev.

Znani slovenski pisatelj Franc Saleški Finžgar je dočakal 90-letnico. — Jeseniško železarno bodo preusmerili v izključno proizvodnjo kvalitetnega jekla. — Danes so na Tolminskem številni mali industrijski obrati: tekstilna tovarna »Bača« v Podbrdu, tovarna pohištva v Klavžah v Podmelcu, »Metalfleksa« pri Sv. Luciji izvažajo predvsem v Ameriko, čevljarstvo podjetje »Jelen« v Tolminu zaposluje sto ljudi, »Avtoelektra« proizvaja električno avtomobilsko opremo.

Doslej so mislili, da je bila najstarejša slovanska knjiga na slovanskem jugu — glagolski misal iz l. 1483 — natisnjena v Benetkah. Zvonimir Kulundžič pa je zbral dokaze, ki govorijo, da je bila natisnjena na slovanskih tleh in sicer v Liku, v Kosinju, kjer so imeli Frankopanski knezi svojo tiskarno, dokler je niso razrušili Turki.

Tovarna kos v Slovenjgradcu je modernizirala svojo polirnico. — Podjetje Elektrokovina v Mariboru se lepo uveljavlja v tujini, zlasti izvažajo električne motorje na Nizozemsko, v Nemčijo pa specialne motorje za kompresorje pri hladilnikih. — V Ljubljano je prišlo iz Amerike 7 Diselovih lokomotiv, ki bodo odslej vozile mednarodne vlake. Zato bodo tudi nekateri vlaki hitrejši kot doslej.

V zvezi z devizno reformo so določili turistični kurz, po katerem bodo menjavali turistom denar. Ta kurz znaša 600 dinarjev za 1 dolar. Dinar in italijanska lira sta nekako enakovredna. — Kruh se je podražil za 4 dinarje, mlečni kruh celo za 14 din. — Novi predpisi so razdelili uvoz blaga iz tujine na štiri skupine: prost uvoz, uvoz na podlagi liberalnega dovoljenja, uvoz na podlagi generalnega dovoljenja

do določnega zneska deviz in kontingen-tiran uvoz.

Redek in zanimiv pojav je bil sredi fe-bruarja popolni sončni mrk, ki je bil naj-lepše viden po vsej Dalmaciji; tudi po slo-venskih krajih je bil skoraj popoln in ni Slovenca, da bi ga ta pojav ne zanimal. Ljubljčanom je seveda nagajala zname-nita megla in niso mogli videti sonca. V Celovcu je bilo jutro krasno, brez oblačka, ko je naenkrat začelo sonce skrivnostno izgubljati svetlobo in se je naredil čuden mrak, da je zajel človeka kar nekak strah.

Slovinci na Tržaškem

Po mednarodnem Londonskem dogovoru se je Italija obvezala, da bo na Tržaškem uvedla dvoje-zičnost, ki bo slovenščini dala pred uradi enako pravico kot italijanščini. Te svoje obveznosti pa Ita-lija še do danes ni izvedla. Ko je pred kratkim rimska vlada izjavila, da misli glede tega ukreniti potrebne korake, so v Trstu 5. febr. nastali hudi izgredi proti Slovincem in slovenskim kulturnim ustanovam. Protislovenske demonstracije, katere so obsodile vse slovenske organizacije na Tržaškem

in tudi vsi pošteni Lahi, vse preveč spominjajo na fašistično dobo. Kar je še bolj žalostno, je to, da izgleda, da so laški nestrpneži organizirali de-monstracije z vednostjo in podporo tržaških ob-lasti, da bi tako dobili pretvezo, češ da je „ljudstvo“ proti dvojezičnosti: Jugoslovanske oblasti so ob tej priliki protestirale pri rimski vladi.

Slovinci na Koroškem

Med Italijo in Avstrijo je oster spor glede pra-vic Južnih Tirolcev. Tozadevna pogajanja v Milanu koncem januarja so se razbila, kar je imelo za posledico, da so po vsej Italiji začeli demonstrirati proti Avstriji; na Južnem Tirolskem pa je prišlo do par resnih atentatov. Medtem ko Avstrija upravičeno zahteva pravice za Južne Tirolce, pa na Koroškem ne prizna Slovincem niti tega, kar Južni Tirolci že imajo. Tako izgleda, da „demokra-tična“ Avstrija še vse preveč sanja o časih, ko je Hitlerju pomagala preseljevati Slovence in jih po-šiljala v koncentracijska taborišča, njihova pre-možnja pa dajala Nemcem. Svet začenja spregle-davati to dvolično igro: ko namreč zahteva pravice za Južne Tirolce, sama gazi osnovne pravice Sloven-cev na Koroškem. Kdaj bo tega ravnanja konec?

Kaj je novega med nami?

ANGLIJA

Za post in veliko noč: Marec je letos res postni mesec. Vabljeni smo k zakramentom ter bodo maše v naslednjem redu. CHAPEL END pri Nuneatonu 4. marca ob 8.30 zj. — COVENTRY pri Sv. Ozburgi spoved od 5. do 6. popoldán istega dne ter v nedeljo 5. marca od 8. do 10. dop. — WOLVER-HAMPTON, sv. maša iste nedelje ob 5. pop. pri St. Mary and St. John, Snow Hill. — HITCHIN, Herts, spoved v nedeljo pred in med mašo ob 10. dop. — BEDFORD, iste

Ako nas ne poznate, pa povemo, da smo »Gnkmanovi Majda in Roža, Kosov Filip in Metelkov Lojzek, dekleti iz Haslingde-na, fanta iz Rochdale, na Angaleškem«.

TINGHAM. — (V prilogi »Naša luč« za februar je bil Nottingham tako na kraju nedelje t. j. 12. marca ob 4. pop. sv. maša pri Sv. Jožefu na Midland Rd. — STOKE ON TRENT, v cerkvi na Harsthill Rd sv. maša v soboto 18. marca ob 8.30 zj. — Iste dne spoved v DERBY, pri sv. Jožefu od 2. - 3. ure pop. — In zvečer od 5. do 5.30 spoved pri Sv. Avguštinu, Woodburrough Rd NOT-napisan, da ga stroj ni več sprejel pri razmnoževanju) — LONDON, kot že povedano bomo na željo Apostolstva Sv. Cirila in Metoda skupno z drugimi slovanskimi narodi praznovali sv. Jožefa v »Našem domu« v nedeljo 19. marca ob 5. pop. — BRADFORD, sv. spoved v soboto 25. marca od 6. - 6.30 zv. pri Sv. Patriku. — LEEDS, sv. maša redna župnijska maša ob 9. zj. pri Sv. Avguštinu, Harehills. — KEIGHLEY, sv. maša ob 5. pop. iste nedelje 26. marca. — Kjer ni posebej omenjeno, je vedno spoved eno uro pred mašo. — Veliko noč bomo skupno praznovali v ROCHDALE.

Worthing: Tu smo večinoma novi, ki smo prišli šele v zadnjem času. G. V. Logar je prišel v časopise, ker zna dobro peči makovo potico. Tam za novo leto so napravili v begunskem domu zabavo, kjer sta bila dva hrvatska tamburaška zbora, poljski bariton in Logarjeva potica središče zanimanja. — Imeli smo tudi nesrečo. 27. januarja se je z motornim kolesom ubil Josip Fereza, doma iz Podravine. Šel je zjutraj na delo ter se na križišču zaletel v poštni avto. Bil je takoj mrtev. Pokopali smo ga 31. januarja na pokopališče v Worthingu. R. I. P. — 4. februarja sta se pa v tukajšni cerkvi poročila Roza Basar in Ivan Vukovič. Čestitamo.

Krsti: Pri Sv. Tereziji v Darlingtonu so krstili 8. januarja Jacqueline Franco Braven. — V samostanski cerkvi Kristusa Kralja, Southgate, London, je bil krščen 15. januarja Andrej Rihard Ivens. Obenem je bila blagoslovljena hiša družine Ivens. — Vsem želimo zdravja in sreče.

London: Kot je že javljeno, moramo drugo nedeljo v marcu premakniti na tretjo, ko je praznik sv. Jožefa. — Na veliko soboto bo blagoslov jedil v naši kapeli ob 6. zvečer. — Belo nedeljo bo pa spet maša v Londonu. Sv. maša ob 5. pop. vkljub spremembi letnega časa.

Pas-de-Calais

Postni čas je čas priprave za vredno pravo na veliko noč. Za vse velja, kar pravi pregovor: »Kakršna nedelja taka smrt, kakršna velika noč taka naša večnost.« Zaradi težav in pomanjkanja slovenskih duhovnikov v tujini so se mnogi oddaljili od prejema velikonočnih zakramentov. Druge skrbi, kaj bodo ljudje govorili, če jih vidijo pri obhajilni mizi. In vendar ni za kristjana večje časti, kot trenutek ko se s Kristusom združimo v svetem obhajilu. Veliki možje in dobrotniki človeštva so prav v obhajilu črpali svojo moč. Niso se sramovali pred svetom, zato je Gospod poveljčal njih ime. Tudi zate velja beseda in obljuba božjega Odrešenika: »Kdor je ta kruh, bo živel vekomaj«.

Da bi olajšali rojakom prejem velikonočnih zakramentov, bomo imeli v postu sledeče duhovne obnove:

5. marca ob 4. uri popoldne Henin Lietard, 12. marca ob 4. uri popoldne Le Sars, 17. marca ob 6. uri popoldne Foufflin-Ricametz, 19. marca ob 5. uri popoldne Sars-et-Rosiers (Nord), 25. marca ob 6. uri popoldne Méricourt-Mines, 26. marca ob 8.30 uri Vendin-le-Vieil (prilika za spoved je tudi na veliko noč), 26. marca ob 8. uri Liévin (pred in med mašo), 26. marca ob 4. uri popoldne Bruay, 9. aprila 5. uri popoldne Armantières (Nord).

Prilike za spoved so še: Bruay 30. marca od 4. ure popoldne (Vel. četrtek), Méricourt-Mines 30. marca, 31. marca in 1. aprila od 4. ure popoldne (zadnje dni Vel. tedna).

Bolniki lahko prejmejo zakramente na domu. Obvestite, da jih obišče božji Zdravnik.

Praznovanje velikega tedna:

Méricourt-Mines: 26. marca (cvetna nedelja) ob 12.15 blagoslov vej in maša, — 30. marca (vel. četrtek) maša ob 5. uri popoldne, — 31. marca (vel. petek) križev pot ob 5. uri popoldne, — 1. aprila (vel. sobota) ob 5. uri popoldne blagoslov jedi, — 2. aprila (Velika noč) ob 11.15 slovesna maša.

Bruay: 26. marca (cvetna nedelja) maša in blagoslov vej ob 5. uri popoldne, — 30. marca (vel. četrtek) maša ob 5. uri popoldne, — Na veliko nedeljo kot po navadi.

Liévin: služba božja kot vsako leto.

Vendin-le-Vieil: 2. aprila (velika nedelja) ob 9. uri blagoslov jedi in maša.

Za veliki teden nas obišče kot spovednik č. g. Jože Flis. Vsi lepo vabljeni na prejem zakramentov! Vsem milosti polne praznike vstajenja!

Krščeni so bili: 22. januarja v Le Sars Franc Kovač; 5. februarja v Mericourt-Mines Patrice Potpin; 12. februarja istotam Patrick Grandovec. Staršem čestitamo, male pa naj spremlja v življenju božji blagoslov.

Poroke: 31. decembra 1960 sta prejela zakrament sv. zakona Viktor Faktor in Ana Guzelj v mestu Wengles. 3. decembra sta se poročila v Avion Franc Trebše in Fernande Semin. Mladima paroma želimo srečo in blagoslov!

Pogrebi: 9. decembra je bila v Meurchinu pokopana ga. Katarina Štefančič, ki je žive-la v velikem pomanjkanju, dokler ji niso prijatelji preskrbeli pokojnine za pok. so-progom. Učakala je lepo starost 81 let. 25. decembra je odšla v večnost Pavla Rahle iz Liévina stara 59 let. Zapušča 5 otrok. Prav na svoj 75. rojstni dan 26. decembra se je nenadoma poslovila od nas Jožefa Mihelič roj. Velikonja. Pokopana je bila na pokopališče v Vendin-le-Vieil. Zapušča mo-ža in otroke. — Vsem tem umrlim naj sveti večna Luč, preostalim pa naše sožalje!

Pariz

Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo ob PETIH POPOLDNE v kapeli MONTCHEUIL, 35 rue de Sévres, Paris 6 (métro SEVRES-BABYLO-NE). Slovenske duhovnike dobite tam od treh popoldne naprej.

Da bi se duhovo dobro **pripravili na Veli-ko noč**, bo na TIHO NEDELJO (19. marca) velikonočna priprava za ZAKONCE, na CVETNO NEDELJO (26. marca) pa za FANTE in za DEKLETA. Podrobna navo-dila boste dobili pri sv. maši, vsakdo pa je že sedaj vabljen, naj res izrabi to prilož-nost, da bo Velika noč tudi praznik njego-vega prerojenja!

Prireditve: V nedeljo, 15. januarja, smo pri sv. maši molili za pokojnega voditelja slovenskega naroda, dr. Antona Korošca, čigar delo in lik nam je orisal g. Sekolec iz Londona. Dve lepo podani deklamaciji pa sta nas postavili v čas, ko je dr. Korošec vo-dil usodo slovenskega naroda. — V nedeljo

29. januarja je bila sv. maša darovana za po-kojnega slovenskega časnikarja in zgodovi-narja Frana Erjavca. Zbrali so se številni njegovi prijatelji. G. Črtnik je v kratkih obrisih podal pokojnikovo delo, med katerim zasluži gotovo največ pažnje njegovo zgo-dovinsko delo o Koroških Slovencih.

Za pustno nedeljo smo se preselili na rue Gassendi, kjer so nas po sv. maši naši igral-ci in igralke razveselili z igro »**Pričarani ženin**«. Igro so nam odlično podali na okus-no pripravljemem odru, kakor ga je zamislil g. Schönlieb Dušan. Če bi hoteli pohvaliti tiste, ki so se posebno potrudili, bi morali imenovati vse. Zato pa vsem, igralcem in igralkam, iskreno čestitamo k njihovi po-žrtvovalnosti in k uspehu, s čimer so nam pripravili prijeten domač večer. Prav tako se zahvaljujemo vsem številnim drugim, ki so s svojo požrtvovalnostjo pomagali, da smo se lepo zabavali. Priprava takega večera zahteva dolgega in podrobnega dela, mnogo dobre volje in požrtvovalnosti — kar je po-udaril v svojih uvodnih besedah predsednik Prosvetnega društva g. Ivan Omejc. Lep uspeh naj bo vsem in vsakemu najlepša za-hvala in zadoščenje, obenem pa vzpodbuda, ker se s skupnim delom vedno da doseči lepe uspehe.

V igri sami je »poštar« takole predstavil igralce.

Urh Dreta vaški je čevljar,
ki žeja muči ga vsekdar.
Pri ženi je uboga para,
da on pije — res ne mara.
Drugače je pa dobra duša —
pri Florjančku žganje kuša,
noč in dan po kopitu nabiva
(raje v vino kot v vodi se umiva).
Po igri se ga pa Vi usmil'ite,
ter mu v kozarček vinca nalijte!

Njegova žena je pa Lenka,
ki na svoje strune brenka.
Rada bi od dolarjev živela
in v vasi glasno besedo imela.
Nažalost ji pa vse izpodleti,
da od jeze kar ihti.
Ker obraza hčere se je sramovala,
v Ameriko napačno sliko je poslala
in tako gredo dolarji po vodi,
nosila se ne bo po Diorjevi modli!

Urška, hči cvetočih trideset je let,
ne zna živati, plesti in ne pet'.
Stara je že to devica,
hitro treba najti ji možica!

Zato Tonček kar dobra je partija;
mlad je še — po glavi mu gre norija.
Celi dan po vasi za Urško leta,
hoče, da se bije in pretepa,
drugače je pa hlapček pri svoji teti — Meti!

Vdova reva je in sama,
ni imela sreče, da b'la bi mama.
Napravila ni nobenega greha,
Tonček edina ji je uteha.
Zelo rada bi ga oženila
in s tem snaho v hišo dobila.

Neža sosedka je od Lene,
narave je bolj potepene.
Klepetulja velikega je formata,
z novicami celi dan baráta,
je pa mati lepega dekleta....

Cilka! (sigurno hišo pometa)
Aha! Kaj ni čeden to deklič,
vesel bi je bil vsak fantič.
Pa kar pod nosom se obrište,
ker odselila se bo tja čez lužo,
ter dobila morda kakšno pužo!

John je po amerikansko!
Ivan pa po slovensko!
To osebo Vam sadaj predstavim.
Pričarani ženin je — lahko najavim!
Dolarjev je poln kot Klošar uši
(ki v Pariškem Metroju leži).
Prišel se je k nam ženit
— dal bo pa tud' za pit'!

Dr. Skaza vaški je zdravnik
aspirin zdravi vse — zapik!
Tu pri nas zdravi — zdrave,
zaprejo ga tud' med krave;
pa še veliko stvari se z njim godi:
tudi po grbi jih dobi!

Prerokovanje je pikantna stvar:
Rozamunda pripravljena je vsekdar!
Baba je to nabrita,
v vse žavbe je zavita!
Rada ima kruh in pa klobase,
pa še vino da rada vase!

Končno bomo kmalu končali
ter igro na oder d'jali.
Še enega da Vam pokažem
(visoka oseba — res ne lažem)
to je — to sem jaz ta zgaga,
ki na koncu v vodi gaga.
Poštar sem, ki sporočila prinaša
ter zmedo v igro vnaša!

Sedaj pa moram zapreti gobezdalo,
če ne — ne bo za pozneje nič ostalo!
Mislim, da bi kar začeli —
po igri bomo pa pili, jedli in peli!

Poroki: V zakramentu sv. zakona so združili svoje življenjske poti: 4. februarja Anton GOMBAČ iz Harij pri Trnovem ter Jožefa HOČEVAR iz Stranjske vasi pri Seniču; 11. februarja pa Ivan PENKO iz Raltečevega brda pri Zagorju na Pivki ter Marija KONESTABO iz Pregarij. Naše iskrene čestitke z najboljšimi željami za njihovo novo življenjsko pot!

Krst: 5. februarja je bil krščen Andrej MODESTIN, ki je po botrih (Stanislav Okroglič, Marija Marinič) obljubil, da bo v veselje očetu Francu in materi Matildi.

Emigracija: V Avstrijo je odšla družina PREMRLOVA, mož Anton je iz Predjame, žena Štefaniya Sever pa iz Št. Mihela pri Postojni. Njihov sinček Boris je v nedeljo 22. januarja prejel prvo sv. obhajilo. Z njimi je odšla tudi hčerka Laura, ki je pred kratkim prišla iz domovine. — Istočasno je odšla v Avstrijo Cvetka BUKOVEC iz Čepelj pri Črnomlju. Vsem želimo obilo sreče v novi deželi!

VIENNE (Isère). — Družina Štefana Matjašeca z veseljem sporoča, da je Jožek dobil sestrice, ki je pri krstu 19. februarja dobila ime Marija Gizela. Čestitamo!

Ob Luksemburgu

V Piennesu je 11. januarja v 77. letu starosti **umrl rojak Kobula**, doma s Stajerskega; ženi vdovi in otrokom naše iskreno sožalje.

Na praznik Marijinega prikazovanja v Lurdu sta se v župni cerkvi v Florangeu **poročila** g. Curk Leopold in gdč. Krapež Jožefa; na novi življenjski poti jima želimo božjega blagoslova.

V Tucquegnieux pri Jankovičevih vstaja tretji rod: 5. februarja se je namreč rodil mali Dominik.

25-letnico poroke sta obhajala Janez **Požlep** in Jožefa roj. Razboršek. Za mnoge je njuna hiša v rue de la Victoire 33, Aumetz, zgled mirnega sožitja dveh zakoncev; hiša, v kateri in iz katere se sliši lepo cerkveno petje vsak teden, ko imajo pevke pa tu-

di pevci pevske vaje, pa tudi sicer večkrat zapojemo; hiša, v kateri je obedovalo že veliko duhovnikov, prava misijonska postaja, zlasti v času po vojni, ko ni bilo na Aumetzu še stalnega duhovnika in je prišel v to kolonijo, kdor je pač imel bolj priliko, ker msgr. Grims, ni mogel velikokrat priti; pa tudi sedaj je ta hiša hiša telesnega pa tudi duhovnega okrepčila in razvedrila za mnoge.

Ob tej priliki se slavlencema zahvaljuje posebno sedanji izseljenski duhovnik, ker je v tej hiši našel prvo bivališče in kjer je še zdaj na hrani in tako rekoč dobi vsega, kar potrebuje, zahvaljuje se pa tudi v imenu vseh tistih duhovnikov, katerim so bili Požlepovi dobrotniki. Iskrena hvala in Bog plačaj. Ob srebrnem jubileju jima čestitamo in kličemo: »Bog vaju ohrani še mnogo let skupaj tudi do zlate in železne!« — Še to: Janez je prav na dan srebrne poroke obhajal svoj 60. god, kar se ne zgodi tako pogosto, tri dni prej pa izpolnil 60 let življenja. Na mnoga leta!

Ob nemški meji

Iz naše pisarne:

Letošnja zima do sedaj še ni bila posebno huda, vendar pa nam je iztrgala iz naših vrst zelo veliko rojakov: V noči med 10. in

11. jan. je nenadoma **umrl** v Habsterdicku Bogataj Andrej, roj. 1892 v Delnicah nad Škofjo Loko, cerkveno pokopan 13. 1. v Stiring-Wendlu; 21. 1. je odšla v večnost vdova **Fortuna Marija** v St. Avoldu, pokopana istotam 23. 1., rojena pa 19. 9. 1887 v Št. Pavlu v Savinjski dolini; dne 23. 1. se je po dolgi bolezni preselil v lepše življenje Ropotar Jurij, rojen 14. 4. 1888 v Braslovčah na Štajerskem, cerkv. pokopan 25. jan. v Rouhlingu, kjer je živel zadnji čas pri svojih hčerkah; istega dne se je pridružila angelčkom mala **Lidija Čop**, 5 mesecev stara, pokopana v Freyminu.

28. 1. je zatisnil oči po dolgi težki bolezni rojak **Matko Franc** v Rosbruck, roj. 3. 3. 1886 pri sv. Katarini pri Trbovljah. Njegova dobra žena Fani mu je z vso ljubeznijo lajšala trpljenje. Tudi »Naša Luč« mu je po njegovi izjavi vedno prinesla veliko tolažbe. Večkrat previden s sv. zakramenti je bil cerkveno pokopan 31. 1. v Rosbrucknu. — Dne 4. 2. je umrl v bolnici na Hochwaldu vsem rojakom priljubljeni **Bučar Anton** iz Freyminu, roj. 9. 9. 1895 v St. Petru v Savinjski dolini, večkrat previden s sv. zakramenti, pokopan cerkveno 8. 2. v Freyminu. Za vsake praznike je z veseljem prejel sv. obhajilo. Gostoljubno je dal vedno postreči vsakemu duhovniku, ki je prišel k njemu. Trpel je vdano in sv. vera mu je dala moč, da ni obupal. Vso pohvalo zasluži njegova dobra žena za vso skrb za njega!

Dne 5. 2. je v svoji cvetoči dobi umrl v Morsbachu krojač **Knez Kazimir Anton**, roj. 4. 3. 1932 v istem kraju. Precej časa je že bolehal na pljučih. Ko mu je vodenica zalila srce, je previden s sv. zakramenti odhital v kraj večnega zdravja in večne ljubezni. — Istega dne je kot strela udarilo družino **Novak Ivana** v Habsterdicku, ko je ponoči zadela srčna kap njihovo 18-letno hčerko **Karin (Katerino)**. Njena lepota in ljubeznjivost sta očarala ne samo mladi svet, ampak vse, ki so jo poznali. Na proslavi, ki so jo organizirali policaji leta 1960, je bila izbrana kot najlepša dekle v Stiring-Wendelu. Zato so nekateri časopisi ob njeni smrti prinesli tudi njeno sliko. Pri lanskem romanju v Habsterdicku je skupaj z drugimi nosila tudi pri procesiji lepo sliko Matere božje z Brezij, ki je v kapeli v Habsterdicku. Zdi se, da jo Mati božja v njeni nežnosti in

milobi ni pustila, da bi se pokvarila v zapeljivem svetu in jo je vzela k sebi!

Vsem naštetim rajnim želimo, da bi jim zasijalo naše večno Sonce, Jezus Kristus s svojo milostjo v srečni večnosti! Vsem sorodnikom izražamo globoko krščansko sožalje!

+

V upanju na lepo skupno življenje sta sklenila cerkveni **zakon v Creutzwald-Neuland Velušček Jožef in Wilma Kunst**, hčerka naše pridne, dolgoletne raznašalke »Naše luči« Antonije Kunst. Poročenca je blagoslovil podpisani slov. duhovnik, naše drage pevke iz Creutzwalda pa so lepo zapele pri sv. maši 4. 2. v kapeli v Neuland, kakor tudi pri skupni proslavi tega zakona v dvorani prosvetnega doma te kolonije. Želimo jima iz srca, da bi zidala celo življenje svojo srečo na trdni veri in dobrotljivosti naših staršev! Isto želimo tudi **Jožefu Balindu in Jovanki Subošič**, ki sta se poročila v cerkvi v St. Avoldu 11. 2. ter **Vodenik Francetu in Mireille-Tereziji Di Rosa**, ki sta sklenila sv. zakon v cerkvi v Merlebachu dne 18. 2. Tudi drugim nejavljenim želimo vso srečo! Ne pozabite, da je poleg Vašega stanovanja še eno stanovanje, kjer ste vedno dobrodošli: to, je cerkev, hiša božja, kjer dobite moč, tolažbo in pravo medsebojno nadnaravno ljubezen!

Prve pomladanske rožice že gledajo zvedavo v svet: zvončki, podleski, marjetice. Podobno so zagledali svet in **razveselili starše: Osmuk Bertrand**, sinko Jožefa Osmuk in Ane Gorenjc, krščen 19. 1. v Creutzwaldu; **Ivanček Škvorc**, sin Ivana in Celec Marije 22. 1. v Merlebachu; istega dne v isti cerkvi **Robert Mihael Brnobič**, sinko Erkole Brnobiča in Viktorije Tuljak; 19. 2. pa je bila krščena v Merlebachu **Silvija Štuva**, hčerka Mirka Štuva in Terezije Koecher iz Hombourgh-Haut. Vsem tem in enako neprijavljenim želimo, da bi srečno prehodili svojo določeno pot! Nekateri mali otročiči še niso krščeni: nikar ne odlašajte, pripeljite jih vendar v **družbo božjega Deteta**, da jih satan ne dobi v svojo oblast!

+

Po predpostnem času smo prihiteli v postni čas: priprava za prekrasni **velikonočni praznik**! Vse bo zopet lepo: Vaše hiše, Vaši vrtovi: zakaj ne bi bile tudi naše duše v lepem cvetju milosti božje in čednosti vseh vrst.

Da bo to lažje doseči, bova zopet s č. g. Dejakom, slov. župnikom iz Aumetza, prehodila vse kolonije, da opravite lahko sv. spoved za Veliko noč. Kdaj in kje vse to bo (kot vsako leto) naznanjeno v domačih časopisih! Izrežite sporočilo, dajte ga brati še drugim!

Začela se bodo zopet romanja v Lurd: Škofija Metz priredi prvo romanje v aprilu, toda vlak gre najprej po raznih krajih Italije, nato šele v Lourdes. Tega mi ne želimo! Nas vabijo rojaki iz Pas-de-Calais, ki gredo s škofijskim romarskim vlakom iz Arrasa meseca maja, in Poljaki, ki gredo meseca julija ter imajo posebni vagon iz Beninga do Pariza, kjer se pridružijo drugim. Prihodnjič povemo, kako smo se domenili. — Stanko, slov. župnik iz Merlebacha.

Pregled delovanja Misije (nadaljevanje)

Društva: V naši okolici imamo slovenska, hrvatska in srbska društva. Kdor poroča samo o enih, je poročilo nepopolno! Z glasbo, petjem, veselimi večeri, poleti z izleti, skušajo društva ohraniti ljubezen do lepega materinega jezika; cerkveni zbori pa po vseh kolonijah (zlasti v Merlebachu) nedeljo za nedeljo spominjajo naše vernike na pesmi, ki so jih kot otroci poslušali v svoji domači cerkvi, ter vsem narodom pokažejo, da so ostali zvesti sinovi in hčere svoje vere in svojega naroda. Želimo le, da bi se vsa društva lepo razumela in da ne bi bilo sovraštva med narodnostmi! Vsi delajo težko, vsi potrebujejo zabave, vsi smo slovanske krvi! Na Vaših praporih je glavna misel: brat pomagaj svojemu bratu! Tega se držimo!

Naša luč: v letu 1960 je je prihajalo v našo okolico veliko izvodov (375 + 50). Mnogi naročniki so umrli, drugi se preselili zato pa drugi ostanite zvesti in pridobite še druge! 26 raznašalcev imamo po raznih kolonijah. Težko, neprijetno je Vaše delo, dragi sotrudniki, toda vsak Vaš korak, ki ga storite, ko razširjate dober list, Vam bo bogato poplačan z božjim blagoslovom! Ni dvoma, da ni nobenega izseljenskega lista, ki bi Vam prinesel v Evropi toliko sporočil o naših izseljencih in Vam prinesel toliko tolažbe v Vašem trpljenju kot ta list!

Družinske pratike je bilo predlanskim razdeljene 335, lani pa za letošnje leto 350.

V mnogih hišah zapaziš na steni, kot je bilo to doma, viseti družinsko pratiko, ki nas vse važne dni spominja na svetnike, na praznike, na Tvoj god in god Tvojih dragih. — V letu 1960 je bilo razdeljenih **preko 200 mašnih knjig** poleg listov in časopisov, ki so jih prejeli naši rojaki od drugod.

Na koncu pa moramo **omeniti še dvojno delo**, ki so ga sijajno izvršili v preteklem letu rojaki in ki je dvignilo ugled naših izseljencev med vsemi narodnostmi, ki so tu zastopani:

Prvo veliko, krasno delo je lurška votlina pred kapelo Hospice Ste. Elisabeth v Merlebachu. O tem smo že pisali in prinesli sliko: Sestre, ki imajo tu hiralnico v oskrbi, so preskrbele gradivo, načrt, delo, izpeljava pa je vse delo naših pridnih mož in fantov! Je nekaj edinstvenega daleč naokrog, in narejeno z ljubeznijo in navdušenjem (po težkem stanovskem delu) in izvršeno točno po pravi lurški votlini, le v manjšem obsegu. Do zdaj še ni bilo nobene svete maše v njej, spomladi pa bomo v lepem vremenu večkrat tu zbrani pri lurški Materi božji. Dragi zidarji in delavci! Postavili ste s tem stoletni spomenik sebi in našemu narodu v čast in slavo!

Drugo delo je krasno izvršen cerkveni kor v kapelici Ste. Elisabeth v Merlebachu. Naši mizarji in sodelavci (imena so bila že objavljena) so ne samo z velikim navduše-

njem, ampak tudi z natančnostjo v kratkem času po delu podrli stari kor in naredili novega, ga »oblekli« zgoraj in spodaj z lepimi parketnimi deščicami in deskami tako, da je francoski arhitekt, ki je natančen v vseh malenkostih, moral izraziti: to delo je res sijajno! Ljudje, ki prihajajo v kapelo, pri odhodu iz nje z veseljem dvigajo svoje oči in občudujejo to podrobno izvršeno delo! Naš cerkveni zbor ima sedaj odličen prostor na koru in po 15 letih bodo vsaj med pridigo lahko sedeli; lepa priložnost je sedaj tudi za velike slovesne sv. maše. Gradivo za lurško votlino tako kot za cerkveni kor so plačale sestre te hiralnice, enako in veliko vso to pa so jim prihranili naši delavci z delom, ki so vsega naredili brezplačno! Vsaka kaplja Vašega potu pri delu lurške votline in cerkvenega kora naj Vam in Vašim družinam prinese tisočkratni božji blagoslov! Ko nas že davno ne bo več na zemlji, bodo ljudje kazali na lurško votlino in cerkveni kor ter govorili Vam v čast. To je odlično delo sinov naroda, ki je tu častil Marijo in tako lepo skrbel za božjo hišo in božjo službo!

*

Zahvala moji družini in drugim

Iz srca se Vam najlepše zahvalujem za vse, kar ste mi izkazali lani in še posebno letos na moj 77-letni rojstni in godovni dan. Ljube hčerke in Vaše družine in dragi sin z ženo: Bog Vam plačaj! Daj vam ljubo zdravje, sveti blagoslov in lju-

Skupina naših železarjev
v Porurju

Kam gremo, fantje!

bezen med seboj. — Hvaležnega srca se zahvaljujem tudi odbornikom in članom društva „Slavček“ za vsa darila v l. 1960. Ponosna sem na naše društvo. Hvala tudi g. konzulu. Živio naše društvo „Slavček“ in naša slovenska skupnost! Bog plačaj tudi gdč. Albinci Zilbert za vso dobroto in prijaznost, ki mi jo skazuje. — Marija PAPEŽ, Falk, Francija.

Nica

Kako živimo v Nici?

Štiri poroke smo imeli že letos, vse hrvatske. Toda, nič se bati! Slovenci se pripravljajo s peterimi pari! Seveda postni čas bo najbrže malo zadržal, ne pa onemogočil, da bi ne stopili »v kup«. Saj hrupnih gostij ne pripravljamo.

Marica Čelikova se resno zanima za orgle. To bo koristno posebno ob porokah, da ne bodo tako »na tiho« šli k oltarju. — K Dvorniku Francu sta prišla žena in sin. Srce ga z družino vleče naprej v svet. Kdo bo zmagal navsezadnje? Seveda, kjer bo eden, tam bo drug. — Furlanovi so vedno enako delavni: Ipavčeva družina pa vesela, da je kaj, ko je pač sedaj »družina«! Sonja pa prav na tihem misli, da ni dobro, če je človek sam v življenju. Bomo videli. — Novakovi so se preselili, bogvedi kam. V »Naši luči« popravljamo neljubo pomoto, kajti Lojze se ni poročil s Stoparjevo, ampak Šturmovo Vido. Pač moramo to omeniti, da bomo vedeli, kam kateri spada. — Pri Petričevih so dobili fanta, ki bo nosil ime svojega očeta Toneta. Takšen je »ta mali«, da bo najbrže kar kmalu šofiral! To je veselja! — Podgornikovemu Marjanu v Manosque se je pa tako dogodilo, da je »kaput« samo avto. Hvala Bogu, da je tako, da ni kaj težjega! — Vidičevi so se preselili na 149 Bd. Gambetta. So zmeraj dobre volje in polni idealov. Prav je tako!

Iz Draguignana je odšel v Združene države Ferdinand BAROMIR, doma iz Ljutomera na Štajerskem.

Razen nedelje 19. in 26. marca, vse ostale nedelje imate cel dan priložnost za veliko-nočno sv. spoved. Tri zadnje dneve velikega tedna enako cel dan in vsako uro. Vsak kristjan poskrbi, da prejme svete zakramente za veliko noč.

P. Jakob vas poziva, da ne pozabite na to, da je naša skupna sveta maša vsako 1. nede-

ljo v mesecu prav gotovo ob pol 5. pop. pri St. Barthelemy. Prihajajte k mašam polnoštevilno, kajti, če bi ne, se lahko zgodi, da nam prostor ne bi bil več na razpolago.

In Marseille?

Kdaj bo prihodnja skupna služba božja, bo sporočeno s posebnim pismom na vse. Tudi boste imeli pred velikonočnimi prazniki priložnost za prejem sv. zakramentov. — Pripravljajo se kar tri poroke. Ko bodo zares že stopili pred oltar, takrat bomo prišli pa z imeni na dan, kdo je in kakšni so bili. — Primc Pavle je dobil k sebi svojo ženo in hčerko Darinko. To je seveda sedaj veselje! — V zavetišču »Petites soeurs des pauvres«, Chemin des Mazarque, živi Tavčar Jakob. Prav bi bilo, ko bi ga kdo od rojakov obiskal.

LIEGE — LIMBURG:

Tretjo nedeljo v januarju je slov. kult. društvo »Slavček« imelo svoj redni **občni zbor**, kjer je stari odbor položil račune o delu v pretekli poslovni dobi in ukrepal o bodočnosti. Za tekočo poslovno dobo so člani izbrali sledeči odbor: G. Jakoš Vinko, predsednik; g. Čotar Jože, podpredsednik; g. Špital Pankrac, tajnik; g. Janežič Alojz, podtajnik; g. Pušnik Vinko, blagajnik; g. Mrgole Ant., drugi tajnik in g. Korošec Ferdinand, tretji tajnik; g. Novak Stanko in g. Janežič Alojz, zastavonoši. — G. Stanko in ga. Alojzija Novak sta sprejela važno službo pevovodje; g. Ackovič Aleksander, režiser; g. Kavše Anton in ga. Berlec pa sta preglednika računov.

Čestitkam novemu odboru pridružujemo iskreno željo, da bi se vsi člani zložno zbrali okrog njega in pridno pomagali pri delu za slovensko skupnost v tujini.

Novi člani cerkvenega občestva: V Heusdenu se je v družini Kukovac že pred meseci **rodil** sinek Janez v veliko radost njegove mame, dveh sestic, posebno pa očeta g. Ivana. V Winterslagu so v družini g. Slavka in ge. Greti Komac zelo veseli male hčerke, ki je pri krstu dobila ime Emanuela. V Dil-

senu so v družini ge. Elze Budna, poročene Steine že pred meseci dobili hčerko Jeanine. V Lanklaaru so v družini Teskač Anton dobili ljubko hčerko Danico. V Eisdenu pa so v družini ge. Terezije Bučko družinski blagoslov povečali z brhko malo Ingrid. — Vsem mladim družinam iskreno čestitamo k njihovi sreči!

Nova družinska ognjišča: V Hoevezavel je g. Zobot Bernard, marljiv društveni delavec, popeljal pred oltar gdč. Zanjkovič Ano. V Eisdenu pa je gdč. Jarc Eli sklenila zakonsko zvezo z g. Kavalowsky Laslom. — Obema mladima paroma toplo čestitamo in želimo vso srečo!

Naši bolniki: Mali Pelikan Anton iz Winterslaga, ki je bil pred meseci v bolniški oskrbi, je že zdavnaj popolnoma okreval. Tudi ga. Matilda Javornik iz Vuchta, ki je bila v bolnici v Leutu, je že popolnoma ozdravela. Enako je že trdno na nogah g. Viktor Janič iz Eisdena, ki je bil operiran na želodcu. Dalj časa je bolehal ga. Ledinček iz Eisdena. Težko je bolna gdč. Gorenjšek Berta iz Mechelena. G. Vlado Falkner iz Houthalena se je zdravil v rudarskem zdravilišču v Lanakenu. Prav tja se je zatekel tudi g. Hočevan Anton iz Eisdena. G. Vinka Žirovnika iz Eisdena že vso zimo muči rudarska bolezen. Poverjeniku Naše luči, g. Štefanu Rogelj iz Eisdena, se je zdravje obrnilo na bolje. — Vsem našim trpečim pošiljamo tople pozdrave.

Po dolgih letih bolniške postelje je mirno v Gospodu **zaspal** g. Turić Petar iz Eisdena. V grob so ga položili poleg njegovega zvestega prijatelja, pok. Antona Globelnika. Naj počiva v miru!

Še iz Eisdena

Miklavžev večer **društva Sv. Barbare** dne 18. 12. 1960. je bil zelo dobro obiskan, Miklavž je obdaroval mlade in stare. — Naši malčki so pod vodstvom RAK Alojzija (ml.) podali nekaj krasnih deklamacij, s solznimi očmi so navzoči v največji tišini poslušali naše male. Za zaključek so pri jaslicah zapeli božično pesem. Hvala Lojzetu, le tako naprej!

Občni zbor društva se je vršil 15. 1. 1961 pri slabi udeležbi. Pozivamo tu vse člane, da se v bodoče polnoštevilno udeležijo zborovanja

ter se sami prepričajo, kako se društvo vodi; tudi je važno poročilo o gmotnem stanju društva. — Izvoljen je naslednji odbor za leto 1961: predsednik Gostišar Franc; podpredsednik in odbornik prosvete Rak Alojz (ml.); tajnik Smrke Ivan, nam. Snurrer Ivan; blagajnik Trkaj Franc, nam. Volk Franc; računski preglednik Rak Alojz (st.) in Mastnak Franc; pobiranje članarine Kukovičič Andrej; knjižničar Rak Alojz (st.)

Na seji 29. 1. je odbor sprejel 18 novih članov (znak zaupanja). — Za leto 1961 se nam obeta nekaj lepih prireditvev, v kratkem času bo lepa komična igra in plesna zabava; za dober obisk se že sedaj priporočamo. Točen dan in program bosta pravčasno javljena.

Društvena knjižnica pri G. Ud. Juršič, Dorpstraat 115 Eisdenu, je na razpolago vsem Slovencem. — Odprta je vsako soboto od 10 do 12 ure; pristojbina znaša 2 fr. na teden od knjige. Prihajajo tudi nove knjige.

Okoli Oberhausena

Krsti: V januarju sta praznovali dve slovenski družini v Oberhausenu krst. V Medveškovi družini v Osterfeldu se je rodil fantek, ki so ga prinesli h krstu 14. januarja. Dobil pa je ime Anton. Častno nalogo botrstva sta prevzela zakonca Pušnik iz Osterfelda. — V Miheličevi družini v Osterfeldu, Herzogstrasse, pa so dobili deklico. Pri krstu, kamor sta jo prinesla zakonca Podržavnik, je deklica dobila ime Milojka- Milenca. — Staršem in botrom iskrene čestitke!

Poroke: V prvih dneh po božiču je kar završalo med mladino v Oberhausenu in okolici. Izgledalo je, da se hoče vse poročiti. Slovenski župnik je že nameraval zaprositi za kaplana, da bi bilo mogoče vse pare pripraviti na poroko. Pa so mu pari sami priskočili na pomoč. Nad polovico si je še pridržalo čas za pomislek. Trije pari pa so ostali pri besedi. — V soboto 14. jan. sta prišla po cerkveni blagoslov Ojsteršek Alojzij iz Ojstrega pri Laškem in Lapornik Vida iz Govca pri Celju. Bradač Jože, doma v Žužemberku na Dolenjskem je stopil pred

Duet Mladoslovencev v Wengernu. Tri mesece stari Francek poje sopran, osem mesečni Bojan pa alt.

so dali duška Dolenjci, v drugem kotu pa je bilo čuti celo solo. — Pa pravijo, da je na Slovenskem prenehalo petje! Če to res velja, potem ne velja za Slovence v svobodnem svetu, ki jim cingljajo novci v žepu!

Okoli Essena

Poročila sta se 14. 1. 1961 Vladimir Javornik iz Maribora in Beznik Marija iz Gorij pri Bledu. Oba stanujeta sedaj v Wuppertalu, poročila pa sta se v Altenessenu, v cerkvi St. Johann na Karlsplatzu. — 3. februarja pa je Miroslav Kravanja iz Soče popeljal pred oltar Albino Krajnik iz Predila in sicer v cerkvi St. Thomas v Bergeborbecku. — Obema mladoporočenima paroma želimo na skupno življenjsko pot božji blagoslov!

1. februarja smo pokopali v Altenessenu staro Slovenko, gospo Heleno Komlanc. Že dolgo vrsto let je bila v Nemčiji, zadnje čase pa je bolehal, sedaj pa je smrt končala njeno trudapolno življenje. — Vsem žalujočim sorodnikom v Altenessenu in v domovini naše sožalje!

oltar z nevesto Ano Hannen iz Neussa am Rhein v nedeljo, 15. januarja. V soboto, 21. jan. pa sta praznovala poroko Otto Brauckmann iz Osterfelda in Pavla Zabukovnik iz Vuzenice. Vse tri poroke so bile v kapelici St. Josefshospitala v Sterkrade. — Srečo na življenjski poti!

Družabni večer: V nedeljo, 15. jan., je bil za Slovence v Hildenu in okolici družabni večer. Ob pol šestih zvečer smo imeli skupno sv. mašo v kapelici bolnice na Walderstrasse. Petje med mašo je vodila Toršičeva gospa iz Rheinhausena. Tudi navzočim fantom in možem je vlila poguma, da so poprijeli od tenorja do basa. Tako je bila ta služba božja res nekaj lepega in domačega.

Po maši smo šli v Kolpinghaus, kjer smo imeli rezervirano lepo dvorano. G. Jernej H. iz Düsseldorfa je prijel za harmoniko (mislim, da je ni podobne v Sloveniji, saj bi moral delati zanj tamkajšnji delavec eno polno leto, ne da bi jedel in si kaj drugega kupil) in rezal Avsenikove, da je moralo vse staro in mlado na noge. Po vsakem plesu pa je zadonelo petje, da je bilo veselje. Najprej so se oglasili Štajerci, pri drugi mizi

Januar in februar sta med Slovenci na Nizozemskem meseca letnih **občnih zborov**. Drugi za drugim so odbori polagali račune o svojem poslovanju v preteklem letu in delali načrte za bodočnost.

Člani društva sv. Barbare v Heerlerheide so za leto 1961 zbrali sledeči odbor: G. Gril, predsednik; g. Jožko Robek, podpredsednik; g. Golob, tajnik; g. Povh, blagajnik; g. Januš, blagajnikov pomočnik. Preglednika sta g. Sterman in g. Handler. Zastavonoša je Stermanov zet g. Karel. — Odbor društva sv. Barbare v Hoensbroeku je ostal isti tudi za bodočo poslovno dobo: G. Klander Janez, predsednik; g. Resnik Jože, podpredsednik; g. Živec Jože, tajnik; g. Sinkovič Rudi, blagajnik; g. Ulaga Artur, podblagajnik; g. Železnik Franc in g. Vodeb Franc, preglednika; g. Železnik Filip, zastavonoša. — Tudi v društvu sv. Barbare v Lutterade so obdržali stari odbor: G. J. Kropivšek, predsednik; g. A. Kropivšek, podpredsednik; g. Stanko Re-

beršek, tajnik; g. S. Hansen, podtajnik; g. Lamers Th., drugi blagajnik; g. F. Novak in L. Schreurs, preglednika; g. A. Muha in St. Kropivšek, zastavonoši. — Slovenski dekliški krožek v Heerlerheide je ob prireditvi č. s. M. Justine zbral naslednje predstavništvo: Gdč. Hilda Zeleznik, predsednica; gdč. Marijanka Salej, tajnica in gdč. Martica Handler, blagajničarka.

Vsem našim odborom toplo čestitamo in želimo obilo uspehov. Vse Slovence in Slovenke na Nizozemskem pa pozivamo, da se složno zberejo okrog svojih odborov pri naporih za napredek slovenske skupnosti v tujini.

Prvo nedeljo v februarju je g. Prah iz Maastrichta praznoval 60-letnico življenja. Čestitamo in kličemo: Na mnoga leta!

Naši **bolniki**: Že nekaj tednov se zdravi v bolnišnici naš rojak g. Drenovec iz Brunssuma. G. Romih iz Heerlerheide je bil v zdravniški oskrbi v Heerlenu. Tu se še vedno zdravi g. Poglajen. Ge. Ložnik iz Lindeheuvela, ki je težko obolela, se je zdravje že obrnilo na bolje. Pričakujemo, da bo g. Banič, ki je v sanatoriju pri Roermondu, že skoro spet med nami. — Vsem dragim bolnikom pošiljamo posebne pozdrave.

Slovenska pisarna na Nizozemskem s sedežem v Heerlerheide sporoča, da bo letos transport v domovino odpeljal 3. avgusta in se vrnil 27. avgusta. Nemudoma naj se javijo predvsem tisti, ki še nimajo v redu svojih potnih dokumentov.

Nismo še poročali, da je o božiču pogorela naša slika Marije Pomagaj pri oo. frančiškanih v Heerlenu. Upamo, da bomo kmalu imeli novo. Stroški bodo delno kriti po zavarovalnici.

NEKAJ ZA ŠALO

Francozi napišejo služkinji na delavsko izkaznico »Bonne à tout faire«, kar bi slovensko doslovno pomenilo »dobra za vsako delo«. — Tako je Slovenka v Franciji, ki je imela tako izkaznico, hotela dobiti delo. In njej kar ni šlo v glavo, zakaj so jo odbili, češ: saj je »bonne à tout faire«.

Magnetična. — »Kako, da Gizela tako privlačuje moške?« — »Mislim, da je to v njeni krvi.« — »Kako to?« — »Njen oče je namreč izdeloval magnetične igle...«

Poizkusi:

Soška dolina

Tu bistra Soča se preliva,
Odkar slovenski narod biva.
Le malo tu čez hrib
Meja slovanska je za hip.
In tesnobne so doline
Naših gora, le male so ravnine,
Saj opevan je ta kraj,
Ker Goriški Slavček je nekdaj
Iz srca opeval ta raj.

Kraljuje naj to gorovje
Rajsko nam to višavje.
Alpski svet in življenje
Je nam še na tujem v veselje.

Slavko Sturm, Francija

Za dobro voljo

Otroška modrost. — Mama pokara hčerko, ki noče iti spat: »Fanička, zakaj nisi pridna? Glej, kako so pridne kokoške!« »Da, ali z njimi gre tudi koklja spat!«

Dobro je povedal. — Učitelj: »No, Tomo, iz česa so napravljene ribiške mreže?« Tomo: »Iz lukenj, ki so povezane z vrstico.«

Ob prepiru. — »Dober zakonski mož daje svoji ženi toliko denarja za gospodinjstvo, kolikor ga potrebuje.« — »Toliko denarja sploh ni na svetu!«

Briga ga zdravje! — Zdravnik: »Koliko pa popiješ na leto?« Franček: »Kakih 600 do 700 litrov vina.« Zdravnik: »Nesrečen človek, to te mora uničiti!« Franček: »O ne! Saj ne plačam niti polovico! Dobim ga za stonj ali pa pozabim plačati!«

Penny. — Turisti so si ogledovali veliko brezno na škotski visoki planoti. — »Ali je bila ta luknja zmeraj tako velika?« je želel vedeti eden izmed turistov. »Ne,« odvrne vodič. »Prej je bila to majhna luknjica, vhod v mišji brlog!« — »Čudno! Kako pa je iz tega nastalo brezno?« vpraša turist. »Čisto preprosto,« odvrne vodič. »Nekemu Škotu je nekoč padel vanjo penny...«

UPRAVA SPOROČA

M. Draškovič, Bridgeport, U. S. A.: Smo prejeli, hvala.

F. Turšič, Francija: Hvala za pismo in poslano. Lepo pozdravljamo.

S. Lutar, Pennemort, Francija: Smo prejeli.

**Vez med Slovenci
v zapadni Evropi**

10. LETNIK

»«

IZIDE desetkrat v letu; vsak
mesec razen junija in avgusta.

»«

Kdor ga želi, naj se obrne do
bližnjega poverjenika, ali pa
naj ga NAROČI naravnost pri
upravi v Celovcu.

»«

Če ga naročite pri upravi v
Celovcu, STANE NA LETO
28 šil., 50 bfr., 6 NF, 4 h. gld,
5 DM, 700 lir, 12 angl. šil.,
1.50 dolarjev.

»«

DOPISE za številko, ki izide
konec meseca, mora uredništvo
prejeti vsaj do 10. v mesecu.

»«

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

„Naša luč“, Viktringer Ring 26,
Celovec — Klagenfurt, Austria.

»«

Za uredništvo odgovarja: dr.
Janko Hornböck. Založba:
Družba sv. Mohorja. Tiska:
Tiskarna Družbe sv. Mohorja.
Vsi v Celovcu.

Printed in Austria

Na strehi ždi železen škrt
enonog, na vrhu zlat.
Če nevihta vreme spači,
strelo brž pod zemljo stlači.

(p o l o a j e t s)

ENACBA

a + (b-c) + d + (e-f) + g
+ (h-i) + (j-k) + (l-m) + (n-o)
+ (p-r) + (s-t) + (u-v) = x

a = otok v Jadranskem morju, b = ornament, c = naziv za ap-
nenčast svet z značilnimi pojavi, d = ime filmske igralka Novak.
e = cigara, f = palica za čiščenje pluga, g = veliko jadransko pri-
stanišče, h = znamenita avstralska operna pevka (Nellie), i = otok,
kjer je živel v pregnanstvu Napoleon, j = strupena pražival, ki je z
navadnim mikroskopom ni mogoče videti, k = pripadnik slovan-
skega naroda, l = glasbilo, m = tuje žensko ime, n = praznina, luk-
nja, o = rastlina, zelišče, p = največji mislec meščanske družbe,
r = koloidna snov, s = ležeča vrata, t = kokoška, u = ideja,
v = kurir, x = slovenski pregovor.

IZPOLNJEVANKA

- 1) 1 2 3 4 5 6
- 2) 4 2 5 3 1 6
- 3) 1 2 3 5 6 4
- 4) 4 3 2 5 6 1
- 5) 1 2 3 4 6 5
- 6) 3 1 2 4 6 5

Vse besede v izpolnjevanki so
sestavljene iz istih črk. Ista šte-
vilka pomeni isto črko.

1. kralj Langobardov v 6. sto-
letju, 2. pesnik iz Slomškovega
prosvetiteljskega krožka, ki mu
je dal Prešeren svoje pesmi v je-
zikovno popravo, 3. mesto v sever-
ni Italiji blizu Bergama, 4. okro-
glin, 5. slavna italjanska pevka
iz 19. stoletja (Marietta), 6. z
lahkim plinom napolnjeni zrako-
plov.

REŠITEV UGANK IZ 3. ŠTEVILKE NL:

Zlogovnica: Sveti Valentin. — Pravokotnik: Bodi dober!
— Enačba: k(rožnik), do(biček), r(Anina), s(kader), am(Pula),
Hoče, Je(senice), roba, K(veder), do(minij), r(udnina), noč, e(dnina),
tan(Agra), i(zabela). Kdor sam hoče, je rob, a kdor noče, ta ni.

SLOVENSKI IZSELJENSKI DUHOVNICI:

ANGLIJA: Ignacij Kunstelj, Offley Road 62, London S. W. 9.
England. — BELGIJA: Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Liège,
Belgique. — Kazimir Gaberc, Place du Nord 23, Charleroi, Belgique.
— FRANCIIJA: Nace Cretnik, Jože Flis, Ciril Lavrič, vsi: Rue S. Far-
geau 4, Paris XX, France. — Msgr. Valentin Zupančič, rue Claude
Debussy 17, Liévin, Pas-de-Calais, France. — Stanislav Kavalar, Pa-
villon XII/43, Billy-Montigny, Pas-de-Calais, France. — Anton Dejak,
rue Victoire 33, Aumetz, Moselle, France. — Msgr. Stanko Grims, rue
N. Colson 24, Merlebach, Moselle, France. — P. Jakob Vučina, 11
Montée Claire-Virenque, Nice (A. M.), France — NEMCIJA: Dr.
Janez Zdešar in Ciril Turk, oba: Mathildestrasse 18, Oberhausen -
Sterkrade, Westf., W. Deutschland. — Dr. Franc Felc, Hindenburg
Str. 20, Esslingen/Neckar, W. Deutschland. — Franc Šeškar, Zieb-
landstrasse 32/II. Rgb., München 13, W. Deutschland. — NIZO-
ZEMSKA: Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Luik, Belgique.

